

Što nam govore rezultati predsjedničkih izbora

---

 hkv.hr/izdvojeno/nae-teme/pitali-smo/33251-o-rezultatima-predsjednickih-izbora.html

Rezultate predsjedničkih izbora za Portal Hrvatskoga kulturnog vijeća komentiraju Stipe Kutleša, Mile Prpa, Matko Marušić, Ivan Poljaković, Josip Jović, Marija Slišković, Miljenko Stojić, Damir Borovčak i Ivan Topić.

Stipe Kutleša: Katolička zemlja s gotovo 90% katolika nije u stanju izabrati čovjeka koji želi promjene

---

Prvi krug predsjedničkih izbora je završen. S obzirom na pojavu novoga kandidata Miroslava Škore i njegovih nastupa te izjava u predizbornoj kampanji, da želi zemlju vratiti narodu i da želi promjene koje će omogućiti vađenje iz svakovrsne vrste mulja i gliba u kojemu se nalazi zemlja i njezini državljani, postojao je tračak nade za promjenama. Međutim, prvi krug izbora pokazao je da se one nisu dogodile i da je nemoguće da se dogode. Dva su moguća razloga za to (a vjerojatno ih ima i više).

Kao što je većini jasno, ili bi trebalo biti jasno, građani nemaju povjerenja u institucije sustava. Zato nije nimalo nevjerojatno da se na svakim izborima događaju sofisticirane krađe. Zar Apis ili DIP mogu biračima ulijevati bilo kakvo povjerenje, čak i minimum povjerenja, kada građani nemaju pravo uvida u regularnost izbora? Ne mogu. Tako piše u izbornim pravilima. I to se ponavlja dva-tri desetljeća. No hrvatski birači, s druge strane, imaju kratke fitilje, tj. kratko pamćenje. Ali ne samo pamćenje nego i moralni deficit, čast iznimkama.

Većinu njih, ili barem polovicu od njih, ne zanima ništa. Oni ne izlaze na izbore, možda iz razočaranja, ali ne izlaze kao što je bilo jučer. Kao da će im netko drugi za njih odraditi izbore? Oni bi da drugi odrade posao, u svakom smislu, umjesto njih, a da oni uživaju povlastice. A oni najviše gundaju. Kako je to moguće? E, tu smo na pravom terenu. Veliki broj (skoro polovica apstinenata, „protestanata“ i sl.) su se pokazali kao krajnje neodgovorni građani i birači. Njihov izlazak na izbore s demokracijom nema nikakve veze. Kukavičluk i izuzetna količina ega (privatnog interesa) je, nažalost, jedno od obilježja hrvatskog čovjeka, osim u iznimnim situacijama kao što su pokazali branitelji kada su svojom hrabrošću stvorili državu. Hrabrost u ratu, kukavičluk u miru! S takvima se ne mogu graditi institucije društva ni država. Samo dosljedne i nekorumpirane pojedince treba respektirati. Takvih je u Hrvatskoj, nažalost, malo. Ali i to malo može biti zalag bolje budućnosti.

Prvi krug predsjedničkih izbora pokazao je upravo to. Katolička zemlja s gotovo 90% katolika nije u stanju izabrati čovjeka koji želi promjene. To većini ne odgovara. Bolje status quo. Ne talasaj. Nekako ćemo se snaći i pored nepravde, lošeg standarda, nezaposlenosti, iseljavanja. Važno je snaći se. Pritom ni krađa, korupcija, pogodovanja

nisu zabranjeni. Naprotiv, na cijeni su. Birači su zaboravili sramotni referendum i Kuševićevo i Plenkovićevo akrobiranje u tom slučaju. Predsjedniku vlade to nije strano. Naučio je od onih koji su ga formirali i programirali. To su birači zaboravili kao što su zaboravili i „slučajnu državu“. Pretežito katolička zemlja, a jedna od najkorumpiranijih i najnesposobnijih država na kugli zemaljskoj. Nešto tu smrti.

Predsjednik HDZ-a, desnog krila „komunističke, jugoslavenske partije“ apsolutni je pobjednik, i u drugom krugu, u ovim izborima. Samo da to ne bude Pirova pobjeda? Oba kandidata koji su ušli u drugi krug su njegovi, iz iste su vreće. Oba se zalažu za nepromijenjeno stanje. Nema tu ni „r“ od reformi. S reformama bi oni morali pakirati kufere. Umjesto toga slijedi devastiranje Hrvatske, odseljavanje i naseljavanje nepoznatih ljudi koji ni riječ hrvatski ne znaju prozboriti, a pritom nisu ni korisna radna snaga. Mediji o tome ne govore. Otiđite ni sto kilometara od Zagreba pa ćete se sami uvjeriti. Manipulanti žele na uzdi držati podanike. A birači uglavnom jesu to, barem vrlo veliki dio. Oni po tko zna koji puta nisu pokazali minimum političke inteligencije, čak ni instinkta; oni su odlučili i dalje živjeti u bijedi: materijalnoj, moralnoj, duhovnoj.

Još se nameće jedno pitanje. Kako su dvojica kandidata koji su izborima osvojili ispod četiri tisuće glasova uopće mogli ući u natjecanje za koje je trebalo barem deset tisuća potpisa? Ili je partija po ustaljenom obrascu odradila svoje?

Ako se uzmu rezultati dvoje kandidata koji ne žele promjene nego očuvanje bivšeg sustava onda ispada da $\frac{3}{4}$ birača u Hrvatskoj ne želi promjene ni samostalnu Hrvatsku. Dobro reče jedan naš književnik da je Hrvatska izišla iz Jugoslavije, ali Jugoslavija nije iz Hrvatske. Hrvatska je protektorat u kojemu se u Bruxellesu i Beogradu odlučuje o svemu, čak i o banalnostima. Zato ofucana pjevačica može skupiti preko deset tisuća vatrenih pristaša antihrvatske, četničko-srpske kamarile, pjevajući jugo pjesme i vijoreći jugo zastavama s petokrakom pljujući tako po hrvatskim braniteljima, i svima drugima, koji su se protiv te iste zastave i petokrake borili. Ali ne daj Bože da se javno zapjeva ili izrekne ZDS. Ne gine ti politički proces.

Eto, to je Hrvatska u kojom mi živimo. S ovako neodgovornim biračima, a još više s manipulatorima, Hrvatska nema što tražiti; uvijek će biti korumpirana i zaboravite da se išta može promijeniti ako nam ne prekupi. Parlamentarni izbori bi mogli ići u tom smjeru. Sve vrste izdajica treba ukloniti s političke scene. Samo...?

Mile Prpa: Tražili su gospodina Škoru, a dobili su gospodina Milanovića

Unutrašnja oporba (desni, dijelom i hadezeovci) vodili su se presumpcijom da je svaki glas za Kolindu glas za Plenkovića. Na tu presumpciju stigao je odgovor HDZ-a – da je svaki glas za Škoru glas protiv Kolinde. I čini se da je to tako. Tamo gdje vlada nesloga, tražili su gospodina Škoru, a dobili su gospodina Milanovića.

Po stoti put u povijesti našeg naroda, a pogotovo u kriznim situacijama, glavnu riječ je

imala nesloga. Ta nas je nesloga koštala gotovo glave, i prati nas stoljećima.

“Jedinstvo cjelokupnog hrvatskog nacionalnog korpusa svima treba biti alfa i omega, u svakom postupanju, u svakom napisu, u svakoj privatno i javno izgovorenoj ili pisanoj riječi. To je najviši zakon kojeg svaki Hrvat i svaki hrvatski državljanin bezuvjetno mora poštivati.” (Codex moralis croaticum).

A sada poštivali to ili ne imamo i Milanovića i Kolindu (Prvi krug je pomalo bio danteovski), a što će donijeti drugi krug, (koji će biti isto danteovski). Problem je kod oboje kandidata, da u svojim programima nisu predložili niti jednu, pa ni najmanju, reformu (npr. reforma pravosuđa i brojne druge koje vrište do neba.) Što će biti treći krug u kojeg Hrvatska pada sve dublje i dublje, neka nam samo Bog pomogne.

Govori oboje kandidata nakon prebrojenih glasova bila su “prava državnička”, retorički sasvim ispravna, a i stilski, ali to su samo floskule i ne znamo što iza njih stoji.

Sad su pozicije izjednačene, novi start, a čini mi se da će Kolinda imati dublji bazen za skupljanje glasova od Milanovića koji je svoj već, u prvom krugu, gotovo cijelog potrošio. Mislim da u drugom krugu neće povećati broj glasova više o po prilici, deset %. i to najviše revoltnih glasova ili glasova iz inata.

Kolinda će se morati dobro potruditi da se po pojedinim pitanjima odvoji od HDZ-a i mora pokazati snažnu dozu samostalnosti. Kao prvo to treba iskoristi za najavu u smislu pokretanja što više reformi.

Ona za bitku u drugom krugu mora imati punu košaru prijedloga iza kojih će čvrsto stajati. Bez reformi i to onih radikalnih bilo koji kandidat da pobijedi – suočit će se s praznom zdjelom koju stavlja pred gladni narod.

Iz ovih izbora najviše bi morao izvući pouke Premijer Plenković. Treba se kloniti otrovnog Pupovca. Riješit se neprirodnih koalicija, priznati narodu ustavno pravo na referendum i sl. Zbog čega je izgubio podršku i u moralnom i političkom smislu.

“U životu naroda ništa nije slučajno, svako njegovo stanje je rezultat povlačenja tajnih ili javnih niti koji utječu na njegovu sudbinu. Bilo da se te niti povlače iznutra ili izvana od strane moćnih političkih tenzija. Hrvatska se nalazi na političkoj vjetrometini u kojoj se uvijek stvara – neki opasan politički vrtlog”. (Codex moralis Croaticum)

Prof. dr. sc. Matko Marušić: Zajedništvo ili komunizam

Kad sam prije nekoliko tjedana na ovom hrvatskom portalu napisao da treba glasovati za gđu Kolindu Grabar Kitarović, doživio sam niz kritika od kojih je dio prelazio i u osobne uvrede. Kritike sam očekivao i nisu me nije pokolebale, jer interesi države dolaze prije osobnih interesa. Prihvatio sam nezadovoljstvo ljudi koji zapravo Hrvatsku vole jednako kao ja; nadao sam se da će razumjeti da sam rekao da moramo spriječiti dolazak komunista na vlast. Jer

komunisti donose teror i neslobode, inflaciju i manje ili više prikrivenu borbu protiv slobodne i samostalne hrvatske države. Oni su protivnici naše vjere i obitelji, tradicija i svetinja. Danas to više nisu Hude Jame ni zatvori, ali ne zbog njihove dobre volje ili demokratičnosti nego zato što te metode priječi svjetska razina civiliziranosti i demokracije. Metode su promijenili, ali ciljevi su im ostali isti. Na vjeru nasrću iskrivljenom sekularnošću, ustrajanjem da se ukinu Vatikanski ugovori i izbacij vjeronauk iz škola, a na obitelj jurišaju Građanskim odgojem (pogledajte sadržaj toga školskoga predmeta) i Spolnim odgojem koji je izravno protiv ljudske prirode i srži ljudskoga morala.

Domoljubni su se birači rascijepili i g. Milanović je dobio više glasova negoli gđa Grabar Kitarović. Ljudi su popustili pred medijskim lažima i trikovima i glasovali su „za promjenu“ kad ona nije trebala, a nije se ni znalo koja je.

To se može dogoditi i u drugom krugu predsjedničkih izbora, a onda i na izborima za Sabor. Ljudi najvjerniji Hrvatskoj mogu svojim inatom dovesti komuniste na vlast.

Hoćete li da vam predsjednik države bude čovjek koji tu državu smatra slučajnom? Hoćete li predsjednika koji će na Pantovčak vratiti Titovu bistu? Hoćete li ponovno inflaciju i teror verbalnog delikta koji se sada zove „govor mržnje“? Što će biti s bleiburškom komemoracijom, što se braniteljima, s Vukovarom? Za Milanovića Vukovarska kolona sjećanja „nije za pristojne ljude“!

Razmislite. Dobro razmislite. Nije kasno, ali jest opasno. Vrlo opasno. Mislite o tome, a ne o momemu pisanju. Nisam važan ja nego vi. A i meni i vama treba samostalna, demokratska, sveta i vječna država Hrvatska –za radost pripadanja, za slobodu, za bolje mogućnosti, za bolji život.

Nemojte se ljutiti, nemojte se inatiti! Gore glave – Hrvatska, to smo mi! Idemo pobijediti.

Dr. sc. Ivan Poljaković: Polagano, ali sigurno urušavanje vladavine bipolarne partije

Prema još neslužbenim rezultatima Zoran Milanović je osvojio najviše glasova (29,55), Kolinda Grabar Kitarović je druga (26,65), a treći je Miroslav Škoro (24,45). U drugi krug ulaze Milanović i Grabar Kitarović.

Ovi izbori su znakoviti, mogli bi reći čak i povijesni, jer po prvi puta od nastanka države rezultati jasno pokazuju polagano, ali sigurno urušavanje vladavine bipolarne partije (HDZ-SDP). Po prvi puta je jedan kandidat, koji ne pripada bipolarnoj partiji, osvojio toliko puno glasova, čak jednu četvrtinu birača koji su izišli na izbore.

U gotovo svim medijima se kandidati za drugi krug predstavljaju kao lijevi centar (Milanović) i desni centar (Grabar Kitarović). Međutim, to lažno predstavljanje HDZ-a kao neke desne opcije sve teže može zvesti birače koji polako dolaze k sebi. Po čemu je HDZ

desno orijentirana stranka? Po tome što je uhitila sve svoje generale i poslala ih u Den Haag, po tome što je uvela Zakon o suzbijanju diskriminacije (kamen temeljac za dženderističku propagandu), što podržava pobačaj, što podržava istospolne parade i zakone koji istospolce stavljaju u istu zakonsku nomenklaturu s brakovima (šminka oko imena je samo za naivne), što je usvojila Istanbulsku konvenciju, potpisala Marakeški sporazum, itd.?!?

Dakle, biračima sklonim tradicionalnim vrijednostima, sve više se otvaraju oči, i polako shvaćaju da HDZ nije ono za što se predstavlja, da HDZ nije demokršćanska stranka, već neoliberalna, koja s kršćanstvom nema ništa zajedničkog, osim mrtvog slova na papiru. Ovo je jedan nezaustavljiv trend koji će dovesti do jedne profilirane stranke desnog centra, a HDZ će još neko vrijeme životariti na političkoj sceni, i na kraju se fuzionirati s SDP-om ili nestati.

Evo samo jedan primjer kako birači pokazuju da nisu više tako naivni kako to HDZ misli. Od 11 kandidata 8 su se izjasnili kao katolici, a od njih 8 samo su dvoje protiv pobačaja, Anto Đapić i Miroslav Škoro. Kolinda Grabar Kitarović je rekla da je ona osobno protiv pobačaja, te je naglasila da život počinje začecem, ali također da podržava pravo žene na izbor. Birači više nisu tako navini, pa su shvatili Kolindinu poruku, tj. naučili su čitati između redova: ja znam da ljudski život počinje začecem, ali svejedno odobravam ubojstvo nerođenog djeteta. Ateistički kandidati, oni koji misle da život počinje rođenjem, manje su odgovorni pred Bogom zbog svoje neinformiranosti, nego tzv. demokršćanski kandidati, koji znaju kada počinje ljudski život, a ipak zagovaraju zakonito ubojstvo nerođenog djeteta. Ovakvi HDZ-ovi oksimoroni sve teže prolaze kod birača vjernika, kod onih katolika koji idu u crkvu i primaju sakramente, a bez kojih HDZ ne bi prešao niti izborni prag. HDZ-ove interpretacije sotonističkih odredbi, konvencija, zakona i sl. više ne pale kod "marginalaca". Kad nas treba onda smo "sukandidati", a kada ne, onda smo "marginalci".

Katolicima postaje sve jasnije da je svaki glas za kandidate, radilo se predsjedničkom ili bilo kojem drugom političkom kandidatu, koji podržavaju zakon o pobačaju, ujedno i suučesništvo u pobačaju, te stoga nespojivo s vjerom. Ovo je samo jedan primjer, ali ako HDZ stavite na test, vidjet ćete da on pada na svakom pitanju ako ga analizirate s pozicije katolika, a katolicima je polako ali sigurno već dosta ove dvoglave partijske protukršćanske aždaje. Zato su ovi izbori, bez obzira na pobjednika u drugom krugu (jer će on u svakom slučaju biti Antikristov podanik), znak sigurnog početka zalaska, tj. odlaska HDZ-a u ropotarnicu povijesti.

Josip Jović: Još jedan poraz HDZ-a

Iz stožera HDZ-a su govorili kako su njihovi ciljevi ostvareni i kako su zadovoljni, ali muk u dvorani i blijeda lica govornika govorila su nešto posve drugo. Kolindu Grabar Kitarović pretekao je Zoran Milanović, a sasvim joj se približio Miroslav Škoro. Njezin je najveći problem potpuna identifikacija sa strankom koja je uz one tradicionalne protivnika s ljevice dobila i vrlo ozbiljnu oporbu u vlastitim redovima u vidu Škorinih simpatizera.

Znak za uzbunu bili se europski izbori na kojima je vodeća stranka osvojila najviše mandata, ali daleko ispod očekivanja i na kojima je SDP vraćen u život. Vjerojatno na krilima tih rezultata uzdigao se i bivši premijer.

Najtočniju i najžešću kritiku na račun HDZ izrekao je Milijan Brkić, zamjenik predsjednika stranke na posljednjem predizbornom skupu u Ciboni, rekavši kako narod treba vratiti HDZ-u, odnosno, kako se on izrazio, „dite materi“. U toj je izjavi sadržajno priznanje kako se HDZ odvojio od naroda, ali i jedna nesvjesna nelogičnost. Trebao bi se, valjda, HDZ vratiti narodu, a ne obrnuto. HDZ-u se baš osvetila i osvećuje samodopadnost i samoživost predsjednika koji uporno gura po svome: „HDZ će biti onakav kakvog ja želim“. Na dan izbora u Zagreb je stigla i jedna dobra vijest. Hrvatska je, zahvaljujući valjda Plenkoviću, zauzela visoko (i nesretno) trinaesto mjesto na ljestvici „inkluzivnosti“. A to je upravo njegov kredo.

Stranka je postala ideološki neprepoznatljiva, sklonija liberalnim nego demokršćanskim shvaćanjima čovjeka, protupopulistička, klijentelistička, hijerarhijski i interesno složena i u nemogućim koalicijama sa strankama koje su otvoreno navijale protiv njezine kandidatkinje.

Naravno, nije sve izgubljeno, barem što se tiče Kolinde, ali HDZ-u predstoji preispitivanje želi li zadržati parlamentarnu većinu na slijedećim izborima. Nije sve izgubljeno, jer se čini logičnom pretpostavka da će Škorini glasači u drugom krugu, ako iziđu na izbore, svoj glas dati predsjednici koja im je svjetonazorski bliska. HDZ-ovi stratezi šalju čestitke i poruke nade i ljubavi prema Miroslavu Škori kojega se s te strane vrijeđalo, omalovažavalo i kojemu se podmetalo i sad se od njega očekuje bratska pomoć u nevolji. Čak je i među samim biračima stvoren stanoviti animozitet, koji će možda izbljediti za petnaestak dana. Birače desnice može motivirati preveliki trijumfalizam Milanovića i njegove ekipe koji je već počeo. I izlaznost će zacijelo biti veća, jer je sraz dvoje puno zanimljiviji od natjecanja jedanaestero kandidata. A što misle oni koji nisu izišli na izbore ne zna se.

No, pobijedio Milanović ili Grabar Kitarović pobijedio je status quo. Oni su zadovoljni svojim (ne)nadležnostima pa se može kazati kako je propuštena prilika za promjenu političkog sustava koju je obećavao samo jedan kandidat, a od toga bi trebalo krenuti u cjelovite famozne reforme.

Marija Slišković: Milanović može računati na neracionalnu nacionalnu opciju

Nacionalna Hrvatska ima puno zamjerki na mandat Kolinde Grabar Kitarović. Ljevica nema ni jednu primjedbu na kandidaturu Milanovlića.

Podržali su ga zdušno i doveli na prvo mjesto po broju osvojenih glasova u odnosu na sve kandidate.

Imaju li lijevi birači slabije kriterije ili je njima najvažnije dovesti na poziciju svog čovjeka, ma kakav on bio?

Danas sve vijesti započinju "Milanović osvojio najviše glasova".. Na portalima nacionalna Hrvatska podijeljeno i dalje stoji kod odluke neću dati glas " za nju". Takva odluka dovodi Milanovića na predsjedničku poziciju.

U drugom krugu osim lijevih Milanović može računati i na neracionalnu nacionalnu opciju. Ili ćemo ipak "bolje išta nego ništa".

Miljenko Stojić: Pružimo si ruke

Hvala Bogu dovrši se i 1. krug izbora za predsjednika države Hrvatske. Sada je puno toga jasnije i ne moraju se gložiti više oni iz istog tabora. A da je u toj bratskoj borbi bilo svega i svačega, bilo je. Hoćemo li ostati u tome te možda jaz još više produbiti?

Tzv. glavnostrujaški ili razvikani mediji ovih dana trube da sada dolazi rat između ljevice i desnice. Potpuno krivo ili voda na mlin Zorana Milanovića. Sada se samo radi o domoljublju i nedomoljublju.

Valjda već znamo puno toga o Milanoviću, ali kratko ponovimo neke sržne stvari. Štitio je udbaške ubojice, na sve načine sprječavao lustraciju, svim silama vukao nas prema »regionu«, enormno nas zadužio... Sada je u izbornoj utrci rekao da smo na Balkanu i time poručio da nas opet želi vući prema tom »regionu«. Isto tako dogodi li se da osvoji predsjednički mandat, na dva brda imat ćemo briselske đake. Onda će se moći ostvariti i Milanovićeva želja da se predsjednik bira u Hrvatskom (prije dolaska jugokomunista na vlast »državnom«) saboru. Tada odnarođeni SDP i HDZ stvaraju veliku koaliciju i teško će ih u budućnosti biti skinuti s vlasti.

S druge strane nije bezgrješna Kolinda, ali jest osoba koja je nastojala ići putovima domoljublja. Inicijativom Triju mora odvela nas je iz »regiona«, jače povezala uz Zapad kakav da je, radila na smanjenju vanjskog duga... Dobije li još 5 godina, imat će slobodne ruke i moći će dublje zaorati u promjene. A preduvjet je za to država koja se ne smije ni u što utopiti, nego uz Božju pomoć ustrajno podizati do duhovnog i tvarnog blagostanja. Velika je opomena svima u domoljubnom taboru, pa tako i Kolindi Grabar Kitarović, uspjeh Miroslava Škore. Narod je pokazao da nije zadovoljan sadašnjim vodstvom HDZ-a, ali i nekim potezima same predsjednice. Iz toga bi oni trebali izvući itekakvu pouku i to je ono na čemu treba dalje raditi i što treba učvršćivati.

Nadam se da će narod ponovno biti na visini. Vrijeme je da si svi u domoljubnom taboru pružimo ruke, iziđemo na 2. krug predsjedničkih izbora i dovedemo na vlast domoljubnog kandidata, takvog kakav je, Kolindu Grabar Kitarović. Sve drugo je hod prema propasti, htjeli mi to ili ne.

Na stranu domoljubnog kandidata trebali bi stati i oni s lijevog spektra kojima država i domovina nisu zadnja rupa na svirali. Vrijeme je da se otarase tutorstva boljševičkog jugokomunizma. Neka se samo prisjete jednoga Andrije Hebranga. Bio je lijevičar, ali se nije odricao svoje Hrvatske. I zbog toga je izgubio glavu. Neka oni zato budu lijevičari, ako im se tako hoće, ali neka čuvaju svoju jedinu Hrvatsku. To sa Zoranom Milanovićem zacijelo ne mogu.

Naravno, u svemu ovomu ne smijemo zaboraviti Boga i ono humano u nama. Ako vjerujemo u njega, onda ćemo se početi ili nastaviti moliti da nam domovina nezaustavljivo ide naprijed. A ako ne vjerujemo u njega, onda ćemo nastojati da se ono ljudsko u nama što više razvije i bude na dobro nas i naše domovine.

Odluka je, dakle, na nama. Zaokružujemo »region« i sve što tomu pripada ili razvoj jedine nam Hrvatske sa svim poteškoćama na putu. A ako i ne budemo glasovali, opet smo glasovali. Uzmaka jednostavno nema.

Damir Borovčak: Rezultati izbora kao ozbiljno upozorenje neslaganja s politikom aktualne vlasti

---

Takve rezultate predsjedničkih izbora realno je bilo i za očekivati. Nije bilo za očekivati da bi Zoran Milanović u prvom krugu teško bi mogao pobijediti, ali ni ispasti iz utrke. Samo je pitanje bilo protukandidata - Grabar-Kitarović ili Miroslav Škoro. I tu je bilo realno za očekivati podjelu s neizvjesnim ishodom.

Glasovi desnih birača podijelili su se između aktualne predsjednice i Miroslave Škore. Škoro je tražio odgovornije ponašanje političara na vlasti – oslušuj i ponašaj se onako kako to tvoj narod očekuje. Na ovim izborima glasači su uputili ozbiljno upozorenje neslaganja s politikom aktualne vlasti, neslaganja s politikom HDZ-a koji je najviše podbacio na potrebi referendumске демокracije, kao izraza narodne volje. Na tom se pitanju predsjednica Kolinda Grabar Kitarović nije iskazala u prethodnom razdoblju. Tako su upravo poništeni referendumi od strane Plenkovićeve vlade, po prepotentnom ex-ministru Kuščeviću, trgovcu za vlastitu korist, upravo iznjedrili Škorin program. Škoro je za malo ispao iz utrke za drugi krug predsjedničkih izbora i to je alarmantni signal za aktualnu predsjednicu. Ona očito nije ispunila očekivanja svih onih koji su prije pet godina dali glas za nju. Pokušavala se opravdati, ali poslije ovog neizvjesnog prvog kruga i male razlike u glasovima između nje i protukandidata Škore, poručila je kako je shvatila poruku. Ujedno je zatražila zajedništvo u drugom krugu. To zajedništvo je i nužnost za sve one koji ne žele predsjednika nekakve "slučajne države".

Ukoliko pobijedi u drugom krugu, ostaje pitanje hoće li i ona i Plenkovićev HDZ promijeniti politiku ignoriranja onih koji traže promjene. Prvenstveno promjene izbornog zakona i omogućavanja politike volje naroda putem referenduma. Potrebno je naglasiti da već desetljećima prilikom svakih izbora iz iseljeništva dopiru snažne primjedbe naših građana u inozemstvu. Tamo je onemogućeno svako demokratsko izborno pravo, odnosno očit je nesrazmjer u pravima s biračima u domovini.

Kako predsjednica u posljednjih 5 godina nije zadovoljila, posebno je uočljivo upravo u inozemstvu. Prikazi o udaljenosti biračkih mjesta, nekakvim izmišljenim prednajavama glasovanja, sati čekanja u dugačkim redovima, neuvažavanja legalnih dokumenata, neuvažavanja zahtjeva za promatranjem izbora za pojedinog kandidata itd., sve to govori kako je "vrlo uznemirujuća spoznaja da se ne broje tisuće i tisuće glasova širom svijeta. Također, protiv naših građana događaju se neotuđiva kršenja ljudskih prava, takva je vrsta ponašanja u našim konzulatima u inozemstvu i ponašanje koje bih očekivao od sjeverne Koreje", piše u svojoj e-mail poruci jedan birač iz Australije. Iz Kanade stiže vijest da su tamošnja diplomatsko-konzularna predstavništva RH odbila promatranje izbora zatraženog od strane stožera za nezavisnog kandidata Miroslava Škoru. Predsjednica je poslije svojih posjeta Kanadi, SAD i Australiji, u posljednjem petogodišnjem mandatu, mogla tematski razgovarati s našim iseljenicima te potom uočiti i zatražiti promjene Zakona o popisu birača i biračkim pravima, od aktualnih vlasti... U ime pravednijeg izbornog sustava. Mogla je, ali nije...

Za kraj i jedna zanimljivost. U Irskoj, u koju su iselili mladi Hrvati u posljednjih nekoliko godina, pobjedu je odnio Miroslav Škoro, Zoran Milanović je bio četvrti, a aktualna predsjednica Kolinda Grabar Kitarović osvojila je svega tri glasa. Doduše to je rezultat glasovanja svega stotinjak birača... No, jasno poput ankete, pokazuje mišljenje najnovijih iseljenika, koji su tek nedavno iz nemoći opstanka napustili domovinu...

Ivan Topić: Sve dalje od mogućnosti bilo kakvih promjena

Prevlast HDZ-a na desnom političkom polu nije se uspjela urušiti ni nakon niza loših odluka proteklih godina i gafova koji su pratili aktualnu predsjednicu kroz kampanju. Trenutak pod parolom 'Sad ili nikad' očigledno je zakasnio. Na mobilizaciju je trebalo pozvati puno prije, kada su tisuće mladih napuštale Hrvatsku. Oni su jučer poslali svoju poruku iz Irske gdje je pri iznimno maloj izlaznosti Zoran Milanović osvojio 19% , a Kolinda Grabar Kitarović tek 3% glasova. Svakim danom sve smo dalje od mogućnosti bilo kakvih promjena jer ona kritična masa koja je tu borbu trebala ponijeti na svojim plećima napustila je zemlju, a vojska poslušnika u javnoj upravi učinit će sve da obrani postojeće stanje.

Ne vjerujem da će Miroslav Škoro uspjeti oko sebe okupiti snage koje bi na parlamentarnim izborima kapitalizirale jučer osvojeni rezultat. Onaj tko se u budućnosti odluči rušiti dvopartijsku oligarhiju sve svoje resurse mora uložiti u bitku za dijasporu koja do sada nije presudila ni jedne izbore, ali bi u budućnosti mogla biti jedina slamka spasa.

Davor Dijanović